

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี A Study of a Democratic Leadership of the Private School Administrators in Ubon Ratchathani Province

อุดร ไชยภักดี¹, รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน อัศวภูมิ²

¹สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 34000

²รองศาสตราจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 34000

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครู เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา 76 คน ครู 306 คน รวมทั้งสิ้น 382 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการปิดตารางของ Krejcie & Morgan และการร่วมแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วน 5 ระดับ จำนวน 47 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากัน .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าอ่อนล้า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t (t-test) และการทดสอบค่า F (F-test) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารสถานศึกษา และครู มีทัศนะต่อภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มากที่สุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีม

2. เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครูต่อภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีทัศนะต่อภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน ล้วน ด้านรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีทัศนะต่อภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้าน การรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม และด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการกระจายอำนาจ และด้านการทำงานเป็นทีม ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีทัศนะต่อภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม และด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการทำงานเป็นทีมด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน และด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการกระจายอำนาจ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, ประชาธิปไตย, ผู้บริหาร, โรงเรียนเอกชน

Abstract

The research aimed to study a democratic leadership of the private school administrators according to the opinions of the administrators and the teachers and to compare a democratic leadership of the administrators as classified by positions, working experience and school size.

The samples used in the research were 76 school administrators and 306 teachers, derived by Krejcie and Morgan's table. The research instrument was a five-rating scale questionnaire of 47 items with a confidence value equivalent to .97. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Scheffe' paired test.

The research findings were as follows.

1. The opinions of the administrators and the teachers under study towards a democratic leadership in the private school in Ubon Ratchathani province was at a high level. Teamwork was at the highest level.

2. Considering a comparison of the views of the administrators and the teachers, it was found that:

2.1 The school administrators and the teachers who held a different position had no different views on power decentralization, teamwork, assignment, participation in a decision making. There was a difference in terms of openness to listen to the opinions of others with a statistical significance of .05.

2.2 The school administrators and the teachers who got different working experience held a different view on a democratic leadership in light of assignment, willingness to listen to others' opinions, and participation in making a decision at a statistical significance of .01. There was no difference in light of power decentralization and teamwork.

2.3 The school administrators and the teachers who worked at different sized schools held a different view on a democratic leadership and participation of the colleagues at a statistical significance of .05. There was a difference with a statistical significance of .01 in terms of assignment and willingness to listen to others. There was no difference in power decentralization.

Keyword: Leadership, Democracy, executive, private school.

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดเอาไว้ว่าสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ค่อยกำกับดูแลโรงเรียนเอกชนนั้น คุณวุฒินั้นหรือที่มีมิติเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 อนุมัติให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากรมสังกัดสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการโดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจะเห็นได้ว่าตามโครงสร้างการบริหารจัดการของกระทรวงศึกษาธิการที่เปลี่ยนแปลงใหม่นี้ทำให้หน่วยงานในส่วนกลางต้องลดบทบาทลง เหลือเพียงแค่ค่อยส่งเสริมสนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายที่วางโดยที่การบริหารงานด้านวิชาการหรือ การจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นไปที่โรงเรียนเป็นหลักดังนั้นโรงเรียนจึงมีอิสระ ที่จะบูรณาการ ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย เกิดการเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางแม้ว่ากฎหมายหลักที่ใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขนั้นแต่เมื่อพิจารณาถึงภารกิจตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 เดิมแล้วก็จะเห็นได้ว่านั้นที่ว่าโรงเรียนเอกชนยังมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาถ้วนที่จะต้องดำเนินการต่อไป

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำสร้างย้อมมีความสำคัญยิ่งต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนที่จะส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนและการบริหารโรงเรียนเอกชน ให้มีคุณภาพซึ่งเป็นภารกิจสำคัญยิ่งผู้นำที่บริหารโรงเรียนด้วยการบริหารแบบประชาธิปไตยย้อมต้องรับความร่วมมือจากผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ผู้ทำการวิจัยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี ที่ประสบความสำเร็จในการให้กับโรงเรียนที่ยังต้องคุณภาพและยังไม่ผ่านการ

รับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับโรงเรียนของตนเองเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ศูนย์กลางที่ 21

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำ เชิงพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2557 จาก 95 สถานศึกษา จำนวน 1,595 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan และการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (1970,30, 607-610 ลักษณะใน Educational and Psychological Measurement) รวมทั้งสิ้น 382 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 76 คน ครู 306 คน ได้มาโดยการแบ่งแบบชั้นภูมิที่ใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้นภูมิในการแบ่ง

3. ครอบเนื้อหาการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย กำหนดครอบเนื้อหาที่จะศึกษา ไว้ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการกระจายอำนาจ 2) ด้านการทำงานเป็นทีม 3) ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน 4) ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนร่วม 5) ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามาร่วมร่วมในการตัดสินใจ

4. ครอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาริปไตยไว้ 5 หลัก คือ 1) ด้านการกระจาจยานานาชาติ 2) ด้านการทำงานเป็นทีม 3) ด้านการมองหมายงานให้ผู้ร่วมงาน 4) ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนร่วม 5) ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

5. พื้นที่ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี

6. ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557-มกราคม พ.ศ.2558

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามตามแนวความคิดของ Likert โดยศึกษาภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาริปไตย ซึ่งผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาริปไตยของผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี ใน 5 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาริปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการสร้างเครื่องมือ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนถูกต้องและตรงกับความต้องการของผู้ต้องการ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียดในด้านเนื้อหาเพื่อที่จะ นำมาสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาริปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี

3. นำแบบสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อให้ข้อมูลและปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงมากขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดศรีสะเกษ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ชุด มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กับครุภัณฑ์ที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 382 ชุด ตัวอย่างสุ่มจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแล้วหักห้าม

2. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาริปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ปฏิบัติงานสายการสอนโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

3. เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาริปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี โดยการทดสอบค่า t (t-test) และการทดสอบค่า F (F-test) การทดสอบค่ารายคู่ Scheffe

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้แบบสอบถามกลับคืนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูล เพื่อคุ้มครองคุณภาพของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาทำการลงรหัส (Coding) และนำใบవิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสามารถนำเสนอได้ดังนี้

1. ค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเฉินเนื้อหาโดยการหาค่า IOC

1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ของ Chronbach

2. ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ทดสอบสถิติ โดยใช้สถิติ

3.1 การทดสอบค่า t-test

3.2 การทดสอบค่า F (F-test)

5. ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามมีวัยมากตามตัวแทน เป็นครู จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 80.10 เมื่อจำแนกตามประสาบทการณ์เป็นผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.19 รองลงมาผู้มีประสบการณ์ 6-20 ปี ร้อยละ 39.79 ผู้มีประสบการณ์ 21 ปี ร้อยละ 6.02 ตามลำดับ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษางrade กลาง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาเป็นสถานศึกษางrade เล็ก 39.27 และเป็นสถานศึกษาใหญ่ ร้อยละ 10.73 ตามลำดับ

ภาวะผู้นำเขิงพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี ต้านการกระจายอำนาจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ตัวที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารແຄบเกลี้ยน ความคิดเห็นกับหัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันและความก้าวหน้าของโรงเรียน อย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมาก ($X = 3.69$) รองลงมาคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ อยู่ในระดับมาก ($X = 3.66$)

กังวลความผิดพลาดในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($X = 3.93$) รองลงมาคือผู้บริหารมีการกระจายอำนาจไปสู่หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษา อย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมาก ($X = 3.76$)

ด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารมีความเพียงพอในการทำงานกับหัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษาด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($X = 4.01$) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีความเพียงพอในการทำงานกับหัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนที่เข้มข้นยิ่งต่อการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($X = 3.78$)

ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารมอบหมายให้หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างอิสระไม่ขัดต่อ ระเบียบและกฎหมาย อยู่ในระดับมาก ($X = 3.92$) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการวางแผนการดำเนินงานชัดเจนการทำงานและมอบหมายภาระหน้าที่ให้เหมาะสมกับหัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($X = 3.82$)

ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารແຄบเกลี้ยน ความคิดเห็นกับหัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันและความก้าวหน้าของโรงเรียน อย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมาก ($X = 3.69$) รองลงมาคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ อยู่ในระดับมาก ($X = 3.66$)

ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารมอบหมายให้หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครุและบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมาคือ ผู้บริหารให้หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่ม ครุ และบุคลากรทางการศึกษา มอบหมายหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษาร่วมตัดสินใจทุกเรื่องในการนำไปสู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$)

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบบุรุษประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมาคือ ด้านการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบบุรุษประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการกระจายอำนาจ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบบุรุษประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 6 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือด้านการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) และด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) ตามลำดับจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน 6

- 20 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือ ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) และด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน 20 ปีขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ ด้านการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และด้านการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบบุรุษประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 ส่วนด้านการกระจายอำนาจ ด้านการทำงานเป็นทีม ไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบบุรุษประชาธิปไตยของบุรุษโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี แตกต่างกัน ส่วนด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี และระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 20 ปีขึ้นไป แตกต่างกัน และด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี และระหว่างผู้ที่มี

ประสบการณ์การทำงานตั้งกว่า 6 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ การทำงาน 20 ปีขึ้นไป แตกต่างกัน

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนก ตามขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือด้านการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) รองลงมาคือด้านการมอบหมายงานให้ ผู้ร่วมงาน อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และด้านการ กระจายอำนาจ อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ จำแนกตามขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือด้านการ กระจายอำนาจ อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และด้าน การมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับจำแนกตามขนาดสถานศึกษานาด ใหญ่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการกระจาย อำนาจ อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมาคือด้าน การทำงานเป็นทีม อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) และด้าน การเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตย ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน การทำงานเป็นทีม ด้านการ มอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้านการเปิดโอกาสให้ ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ด้านการ รับฟังความคิดเห็นของส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 ส่วนด้านการทำงานเป็นทีม ไม่แตกต่าง กัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของ ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของบริหาร โรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามขนาด

สถานศึกษาโดยรวมด้านการทำงานเป็นทีม ระหว่างขนาด กลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกัน ส่วนด้านการมอบหมายงาน ให้ผู้ร่วมงาน ระหว่างขนาดเล็กกับขนาดใหญ่และขนาด กลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกัน ด้านการรับฟังความ คิดเห็นของส่วนร่วม ระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกันและด้านการเปิดโอกาสให้ผู้เข้ามามีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ ระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกัน

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบ ประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัด อุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการรับฟังความคิดเห็นของ ส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการกระจายอำนาจ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้านการเปิดโอกาส ให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่แตกต่าง กัน

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบ ประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัด อุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ทำงานตั้งกว่า 6 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือด้านการกระจาย อำนาจ อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) และด้านการ มอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) ตามลำดับจำแนกตามประสบการณ์ ทำงาน 6 - 20 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการ ทำงานเป็นทีม อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือ ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) และด้านการ มอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อุปในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน 20 ปีขึ้น ไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการเปิด โอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือด้านการ

ทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และด้านการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 ส่วนด้านการกระจายอำนาจ ด้านการทำงานเป็นทีม ไม่แตกต่างกัน

การเบรี่ยบเทียบความแตกต่างรายคู่ของภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี แตกต่างกัน ส่วนด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี และระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 20 ปีขึ้นไป แตกต่างกัน และด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-20 ปี และระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 20 ปีขึ้นไป แตกต่างกัน

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และด้านการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ จำแนกตามขนาดสถานศึกษานาดกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือด้านการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับจำแนกตามขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมาคือด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) และด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การทำงานเป็นทีม ด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 ส่วนด้านการทำงานเป็นทีม ไม่แตกต่างกัน

การเบรี่ยบเทียบความแตกต่างรายคู่ของภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของบริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมด้านการทำงานเป็นทีม ระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกัน ส่วนด้านการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงาน ระหว่างขนาดเล็กกับขนาดใหญ่และขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกัน ด้านการรับฟังความคิดเห็นของส่วนร่วม ระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกันและด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ ระหว่างขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกัน

6. การอภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก อาจ

เนื่องจากโรงเรียนเอกชนมีสภาพเป็นนิตบุคคล การบริหารจัดการสามารถทำได้คล่องตัวและตัวผู้บริหารเอง ให้ความสำคัญในเรื่องของการมีส่วนรวม การทำงานเป็นทีม และการกระจายอำนาจไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้เกิดสภาพคล่องและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

2. เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร สถานศึกษา และครู เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรม แบบประชาธิปไตยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด อุบลราชธานี ซึ่งจำแนกตามตำแหน่ง พบร้า ไม่แตกต่าง กัน ซึ่งมีว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดล้วนมีความสำคัญต่อการ กระจายอำนาจ การทำงานเป็นทีม การมอบหมายงานให้ ผู้ร่วมงาน การยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม และการ เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งสิ้น เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบร้า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหารที่มีประสบการณ์ ในการทำงาน มากกว่า 6 ปี จะให้ความสำคัญต่อการ กระจายอำนาจ การทำงานเป็นทีม การมอบหมายงาน ให้ผู้ร่วมงาน การยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม และ การเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มากที่สุดเนื่องจากประสบการณ์ในการทำงานช่วยสอนให้ สามารถปรับวิธีในการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม มากกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ ได้ วิธีการปฏิบัติงานอย่าง ดีเมื่อที่ เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบร้า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากผู้บริหาร สถานศึกษาทุกแห่งล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญต่อการ กระจายอำนาจ การทำงานเป็นทีม การมอบหมายงานให้ ผู้ร่วมงาน การยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม และ การเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ

ดังนั้น สภาพการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของ การจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับประชาธิภาคของ การบริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของ ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการ ปรับเปลี่ยนแนวคิดและแนวปฏิบัติในการบริหารงานให้มี ประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองของนโยบายการบริหาร สถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และการที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำสูงย่อมส่งผลต่อการ บริหารที่ก่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูง เช่นกัน

7. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรม แบบประชาธิปไตย ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ใน จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อเสนอแนะ สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูล ในการพัฒนาปรับปรุงตนเองของผู้บริหารโรงเรียน เอกชน ให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพ และมี ประสิทธิภาพในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิผล สามารถพัฒนาโรงเรียนได้อย่างเป็นเลิศและเป็น แนวทางให้กับสถาบันพัฒนาผู้บริหาร ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงพุทธิกรรมแบบ ประชาธิปไตย ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ใน จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามจาก ผลการวิจัยพบร้า การรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวมมี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งผู้บริหารควรมีการพัฒนาเพื่อให้ การบริหารสถานศึกษาในด้านต่างๆ มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จให้มากกว่านี้

2. ด้านการกระจายอำนาจผู้บริหารโรงเรียน เอกชนควรมีการกระจายอำนาจไปสู่ชุมชนประเมิน ติดตาม ตรวจสอบผลจากการกระจายอำนาจให้มากกว่านี้

3. ด้านการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้า มา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจผู้บริหารโรงเรียนเอกชนควร มี การให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีบทบาทหรือร่วมตัดสินใจให้ มากกว่านี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการบริหารงาน แบบประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนและ โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดอุบลราชธานี

2. ควรศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนที่มีพุทธิกรรมในการบริหาร ในด้านการ รับฟังความคิดเห็นของส่วนรวมที่ส่งผลกระทบต่อการ บริหารงานโรงเรียน

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในด้าน พุทธิกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัด อุบลราชธานี

8. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน อัศวภูมิ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรุ่งโรจน์ อย่างยิ่งในการให้คำปรึกษาและนำพร้อมทั้งตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงทุกขั้นตอน ด้วยความเอาใจใส่ส่อส่ายที่ จนทำให้การวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิชั้นประกอبد้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดาตันตระ ประโคหงส์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุศักดิ์ เกตุศิริ อาจารย์ ดร. ปัญญา ตรีเลิศพจน์กุล อาจารย์ชุมศักดิ์ ชุมนุม และอาจารย์วีโโระ บรรดาศักดิ์ ที่ให้ความกรุณาในการตรวจสอบรับปุรุ่งแก้ไขเครื่องมือและข้อเสนอแนะในการวิจัยจนมีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้พร้อมแนวคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณผู้บริหาร ครุ บุคลากร ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มาρາදາ และตลอดจนเพื่อร่วมรุ่น (บ.ศ.ค.ค.ม.17) ที่ให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจและช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

9. บรรณาธิการ

กวี รังสิรารักษ์. (2531). แบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาเขต 12. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชั้นเรียน มีเดีย.
กิติ ตยกานนท์. (2543). เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ. กรุงเทพฯ: เพลาอักษร.
กุลธน ธนาพงษ์ธรรม. (2535). การบริหารงานบุคคล. เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 8-15

กรุงเทพฯ: rongpimpmahawitthayalaiksuthep
ธรรมาริชา.

จิณณัตร ประไพตั้ง. (2557). เทคนิคการบริหารสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. อุบลราชธานี: โรงพิมพ์ศิริธรรมอฟเช็ท

ชาญชัย อาจันสมานา. (2548). การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อสิ่งแพร่สาร

ติน ประชญพุทธ์. (2557). ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

ตุลา มหาสุตวนนท์. (2547). หลักการจัดการ หลักการบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พ.ศ. พัฒนา.

ถวิล เกื้อกูลวงศ์. (2530). การบริหารการศึกษา สมัยใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

ธร สนทรายุทธ. (2551). การบริหารจัดการเชิงปฏิรูป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธีระ รุ่มเจริญ. (256). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและการบริหารการศึกษาด้วยคุณปฏิรูปการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

รงชัย ลับดิวงษ์. (2537). การบริหารงานบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

เทพพนธุ เมืองแม่น และคณะ. (2540). พฤติกรรมองค์การ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

นงลักษณ์ สุทธิวัฒนพันธ์. (2544). การพัฒนาบุคคลภาพผู้นำและผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: สุภาพใจ.

ปริยาพร วงศ์อนุตโรจน์. (2542). แรงจูงใจในการทำงานจิตวิทยาการอุตสาหกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อสิ่งแพร่สาร

พยอม วงศ์สารศรี. (2545). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: สุภा.

พระธรรมปัญญา (ป.อ.ปยุตโถ). (2532). พุทธธรรมกับปรัชญาการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

- ลักษิกาล ศรีวารมย์. (2541). พฤติกรรมองค์การ.
กรุงเทพฯ: บริษัท วีระพิล์ม แลกไชเท็กซ์
จำกัด.
- วิชัย ลิมัชโขคดี. (2538). พฤติกรรมองค์การ:
การศึกษาการบริหารพฤติกรรมองค์การ
เชิงบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิภาดา คุปตานันท์. (2544). การจัดการและพฤติกรรม
องค์การ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วรภัทร์ ภู่เจริญ. (2547). การบริหารงาน-บริหารใจ.
กรุงเทพฯ: อิริยชน.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). องค์การและการจัดการ.
กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา
- ศิริษัย พลับพิบูลย์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่าง
พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
กับผลการดำเนินงานของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- ศรีสุรangs ทีนากุล. (2542). การคิดและการตัดสินใจ.
กรุงเทพฯ: เวิร์ಡเวฟ เอ็คดูเคชั่น.
- สุรชัย รัตนกิจธกุล. (2535). เป็นผู้นำศิลปะที่เรียนกัน
ได้ Leadership is an art. กรุงเทพฯ: ชี
เอ็คดูเคชั่น
- สมคิด บางโน. (2545). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์
ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วิทยพัฒนา.
- สะอาด สีหาภาค. (2536). แบบผู้นำของผู้บริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
ประถมศึกษาหัวදศรีสะเกษ. ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิทยาลัยนานมีตร
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2548). ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและ
ปฏิบัติ: ศาสตร์และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่
สมบูรณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิ
รัตน์ เอ็คดูเคชั่น.
- สวัสดิ์ พัฒนไพบูลย์. (2540). บริหารโครงการ.
กรุงเทพฯ: ชีเอ็คดูเคชั่น
- สร้อยตรากุล (ติยาณนท์) อรรถมาณ. (2543).
พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและ
ประยุกต์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมยศ นาวีการ. (2525). การบริหารแบบมีส่วนร่วม.
(พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์
- อรุณ รักอรรມ. (2537). หลักมนุษยสัมพันธ์กับการ
บริหาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Blake, R. R. and J. S. Mouton. (1985). *The New Managerial Grid III*. Houston: Gulf
- Bennis, W., & Nanus, B. (1985). *Leaders: The strategies for taking change*. New York Harper and Row.
- Carr, C. L. (2002). *Measuring information system service quality: SERVQUAL from the other side*. MIS Quarterly 26 (2): 145-166.
- Davis, K. (1967). *Human relations at work*. New York: McGraw-Hill.
- Fiedler, F. (1967). *E. A theory of leadership effectiveness*. New York: McGraw-Hill.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. (second Edition). New York: W.P.Laughlinfoundation.
- Halpin, A. W. (1966). *Theory and research in administration*. New York: Macmillan
- Hersey, P. and Blanchard, K.H. (1972). *Management of Organizational Behavior*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.